

ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองกับการบริหาร หรือระหว่างนักการเมืองกับข้าราชการประจำเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจไม่เฉพาะแต่นักทฤษฎีการบริหารนักการเมืองหรือข้าราชการประจำเท่านั้น แต่ประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป ก็สนใจปัญหานี้เป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้ว่า ในกรณีที่มีข่าวความขัดแย้งระหว่างนักการเมืองกับข้าราชการประจำ ประชาชนและสื่อมวลชนมักจะวิพากษ์วิจารณ์อยู่เสมอ อย่างน้อยก็เป็นการวิจารณ์ในแง่ของ "ใครผิด ใครถูก" หรือ "สมควรหรือไม่ที่นักการเมืองจะใช้อิทธิพลบีบบังคับข้าราชการประจำ"

อย่างไรก็ตาม ลักษณะของกิจกรรมทางการเมืองกับลักษณะของกิจกรรมด้านการบริหารนั้น¹ แม้ว่าจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออกก็ตาม แต่บทบาทและการปฏิบัติตัวของนักการเมืองกับข้าราชการประจำนั้นสามารถแยกแยะออกได้ว่า ต่างทำหน้าที่และบทบาทคนละอย่าง ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดนี้มีอยู่จริงและต่างฝ่ายต่างยอมรับว่า การเมืองกับการบริหารนั้นจะต้องดำเนินไปอย่างควบคู่กัน ข้อสำคัญก็คือภายในความสัมพันธ์นี้นักการเมืองจะปล่อยให้ข้าราชการประจำมีอิสระ โดยไม่ถูกรอบงำโดยอิทธิพลทางการเมืองมากนักหรือไม่ ในสภาพอย่างไรที่ข้าราชการประจำสามารถวางตัว "เป็นกลางทางการเมือง" ได้ ในทำนองเดียวกันข้าราชการประจำจะยอมรับอำนาจอันชอบธรรมของนักการเมืองในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนว่ามีอยู่มากน้อยเพียงไร

¹ ชัยอนันต์ สมุทวณิช, ปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย ครั้งที่ 2 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536) หน้า 227-228.

การเมือง เป็นเรื่องของการกำหนดนโยบายและเป้าหมายของรัฐ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจเชิงคุณค่า (value judgement) โดยตรง การตัดสินใจว่าควรดำเนินนโยบายเช่นนี้ เท่ากับเป็นการยอมรับว่านโยบายนั้นดีกว่าทางเลือกด้านอื่น ๆ นักการเมืองสามารถอ้างความชอบธรรมในการเลือกและกำหนดคุณค่าได้ ก็เพราะการที่ ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และเป็นผู้กลั่นกรองและสะท้อนเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชน ²

การบริหาร เป็นเรื่องของการปฏิบัติตามนโยบายเพื่อทำให้บรรลุถึงเป้าหมายหรือคุณค่าที่นักการเมืองได้กำหนดไว้ ดังนั้นการเมืองกับการบริหารจึงเกี่ยวพันกันอย่าง มาก อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับข้าราชการประจำนี้ ผันแปรไปตามสภาพการของแต่ละประเทศ

ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองกับการบริหารนั้น มีปัญหาข้อขัดแย้งที่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ โดยเฉพาะปัญหาการที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีใช้อำนาจในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการประจำชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาว่ารัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีนั้น ควรจะมีอำนาจในการเสนอแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการประจำระดับใดได้บ้าง ซึ่งทั้งนี้ด้วยเหตุที่ว่า รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีนั้นเป็นผู้ตัดสินใจกำหนดนโยบาย ดังนั้นควรมีอำนาจแต่งตั้งผู้บริหารหน่วยงานในรับผิดชอบ เพื่อที่จะได้บริหารราชการให้เป็นไปตามนโยบาย ส่วนข้าราชการประจำนั้นเป็นกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งที่มีบทบาททางการเมืองมานาน และเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญ ดังนั้นจึงเป็นผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ข้าราชการประจำจึงควรมีความมั่นคงในอาชีพ ดังนั้นจึงเป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถพิจารณาหาข้อยุติลงได้ และทุกครั้งที่การเมืองใช้อำนาจในการแต่งตั้ง

² Frank J. Goodnow, Politics and Administration (New York : Macmillan Company, 1900), p.9 อ้างใน เรื่องเดียวกัน, หน้า 140.

ข้าราชการประจำระดับสูงมักจะเป็นที่สนใจของ ข้าราชการ นักการเมือง ประชาชน และ สื่อมวลชน เป็นอย่างมากตลอดมา

ข้าราชการตำรวจ เป็นข้าราชการประจำประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อสังคม อันเนื่องมาจากตำรวจมีหน้าที่โดยตรงในการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคมโดย การปฏิบัติหน้าที่ทั้งในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การคุ้มครองสวัสดิภาพและ สิทธิของประชาชน ตลอดจนการรักษาความปลอดภัยของชาติ ซึ่งเสมือนเป็นเครื่องมือใน การควบคุมสังคมให้อยู่ในระเบียบและกฎหมาย ที่ได้บัญญัติขึ้นมาเป็นแนวทางอันจะก่อให้เกิด ความสงบสุขความมั่นคงได้ เมื่อพิจารณาจากขอบเขตและอำนาจหน้าที่ของตำรวจแล้ว จะพบว่าตำรวจเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย อำนาจที่ได้รับนี้ จะส่งผลกระทบต่อประชาชน ในเรื่องของ ความยุติธรรมและเสรีภาพ ของบุคคล ด้วยเหตุนี้ตามหลักการแล้วตำรวจจึงต้องเป็นสถาบันที่ต้องทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม โดยไม่ ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่จะเข้ามาครอบงำหรือแทรกแซงทั้งสิ้น ดังนั้นการ บริหารงานตำรวจจึงจำเป็นต้องมีเอกภาพ

เมื่อปี พ.ศ. 2475 คณะราษฎรได้ยึดอำนาจการปกครอง และได้เปลี่ยนแปลง การปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ปรากฏว่าทหาร ได้เข้ามามีบทบาททางการเมืองโดยเข้ามาแทรกแซงใช้อิทธิพลครอบงำการเมืองตลอดมา และทหารยังได้เข้ามาแทรกแซงในการบริหารงานตำรวจ ปรากฏในรูปการแต่งตั้งนายทหาร เข้ามาเป็นอธิบดีกรมตำรวจ หรือการใช้อิทธิพลในการแต่งตั้งพรรคพวก เป็นต้น และต่อมา เมื่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ได้ทำการยึดอำนาจจากรัฐบาลเมื่อปี พ.ศ. 2534 เข้ามาบริหารประเทศแต่ได้ถูกต่อต้านจากประชาชนจนเกิดเหตุการณ์พฤษภาทมิฬขึ้น นักการเมือง ได้เข้ามามีบทบาททางการเมืองมากยิ่งขึ้น นักการเมืองก็ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการ บริหารงานตำรวจเช่นเดิม โดยเฉพาะในด้านการแต่งตั้งอธิบดีกรมตำรวจ การแต่งตั้งโยก ย้ายข้าราชการตำรวจ การเลื่อนขั้นและอัตราเงินเดือน เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2521 ได้มี พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 กำหนดให้มีการจัดตั้ง องค์การกลางบริหารงานบุคคลขึ้นมา เรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.)"

ซึ่งมีคณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มาจากการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2534 ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 38 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2534 แก่ของค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ โดยประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากการเลือกตั้งของข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการหรือเทียบผู้กำกับการขึ้นไป และจากการเลือกของ ก.ตร. โดยตำแหน่งและ ก.ตร. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับเลือกจากข้าราชการตำรวจ

จากการจัดตั้งคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ขึ้นโดยแยกออกจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ก็เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของกรมตำรวจมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น แต่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของกรมตำรวจหรือ ก.ตร. นั้น มีบทบาทที่เป็นปัญหากระทบกับทางการเมืองเกิดขึ้น ซึ่งพอจะสรุปปัญหาได้ดังนี้^๕

1. ปัญหาช่วงปี 2521-2534

ปัญหาของ ก.ตร. ในช่วงนี้ ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางว่าเป็น "ตราสาร" ในการพิจารณาเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพิจารณาเรื่องการจัดตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งระดับสูงของกรมตำรวจ กล่าวคือในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งระดับสูง (ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการขึ้นยศพลตำรวจตรีขึ้นไป) ในขณะนั้นกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้พิจารณาคัดเลือก เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติ แต่ก่อนที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีนั้นกฎหมายกำหนดให้เสนอขอรับความเห็นชอบจาก ก.ตร. ก่อน ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ ก.ตร. มักจะพิจารณาให้เป็นไปตามการเสนอของรัฐมนตรี โดยแทบจะไม่มีเปลี่ยนแปลง

^๕ พลตำรวจตรี ชาญชิต เพ็ชรเลิศ, "คณะกรรมการข้าราชการตำรวจจะยุบ-ไม่ยุบ หรือ...?" (สารนิพนธ์หลักสูตรนักบริหารระดับสูง สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน, 2537), หน้า 4-8.

แปลงใดๆ ทั้งสิ้น กรณีนี้จึงทำให้ ก.ตร. ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชนและประชาชนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งตัวข้าราชการตำรวจเองด้วยว่า ก.ตร. ไม่เป็นตัวของตัวเอง เป็นที่พึ่งให้กับข้าราชการตำรวจไม่ได้ ไม่พิจารณาให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมเป็นเพียง "ตราขาง" ให้กับผู้มีอำนาจทางการเมืองเท่านั้น และในเรื่องอื่นๆ ก็เช่นกัน หากรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจทางการเมืองเสนอเข้ามาอย่างไร ก.ตร. ก็มักจะพิจารณาให้เป็นไปตามนั้นเสมอ ในบางเรื่องเมื่อพิจารณาไปในแนวทางหนึ่งแล้ว ต่อมาหากรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจทางการเมืองในระดับสูงกว่านั้นเสนอขอแก้ไขใหม่ในแนวทางอื่นอีก ก.ตร. ก็ยอมให้แก้ไขได้เสมอ แม้ว่า จะเป็นแนวทางที่ขัดแย้งกับแนวทางที่ได้พิจารณาไว้เดิมและตามระบบคุณธรรมที่สภากฎหมายได้กล่าวได้ว่า ก.ตร. มิได้ทำหน้าที่ปกป้องและรักษาระบบคุณธรรมให้กับระบบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจหรือกรมตำรวจแต่อย่างใด

2. ปัญหาช่วงปี 2534-2537

ปัญหาของ ก.ตร. ในช่วงนี้ เกิดขึ้นหลังจากที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 โดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 38 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2534 ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา เมื่อไม่นานนี้เอง ลักษณะปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ การที่ ก.ตร. โดยเสียงข้างมากมีความเห็นไปในทางตรงกันข้าม หรือขัดแย้งกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นประธาน ก.ตร. ในหลายเรื่องหลายประเด็น จนทำให้เกิดภาวะชะงักงันในการบริหารงานบุคคลของกรมตำรวจ และกรณีที่เป็นจุดวิกฤตสืบเนื่องมาจากการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้อธิบดีกรมตำรวจท่านหนึ่งไปช่วยราชการที่กระทรวงมหาดไทย เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2536 ต่อมาได้มีการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้พ้นจากตำแหน่งและพ้นจากราชการ อันจะเป็นผลให้สามารถแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจได้ กรณีดังกล่าวทำให้มี ก.ตร. บางส่วนบางท่าน ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของรัฐมนตรี ได้ออกมาโต้แย้งคัดค้านอย่างเปิดเผย นอกจากนี้ยังมีการนัดชุมนุมของข้าราชการตำรวจบางส่วน เพื่อให้ "กำลังใจ" กับอธิบดีท่านนั้น ในที่สุดได้มีการแต่งตั้งโยกย้ายให้พ้นจากตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจไป และมีการเสนอชื่อรองอธิบดีท่านหนึ่งที่มีอาวุโสสูงสุดขึ้นดำรงตำแหน่งแทน ครั้งแรก ก.ตร. โดย

เสียงข้างมากไม่ให้ความเห็นชอบกับบุคคลที่รัฐมนตรีเสนอชื่อโดยไม่ปรากฏเหตุผลที่ชัดเจนแม้จะเป็นผู้มีอาวุโสสูงสุดและมีคุณสมบัติครบถ้วน นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของ ก.ตร. ที่ได้ใช้อำนาจหน้าที่ของตนขัดแย้งกับการใช้อำนาจ และดุลยพินิจของรัฐมนตรีตามกฎหมายในเรื่องดังกล่าวอย่างสิ้นเชิง ทำให้เกิดภาวะ "วิกฤตการณ์ ก.ตร." ขึ้นในกรมตำรวจ ความขัดแย้งดังกล่าวได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางจากสื่อมวลชน ประชาชน และนักการเมือง ทั้งในทางที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับมติ ก.ตร. แต่ส่วนมากจะเป็นไปในทางที่ไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผู้เสนอที่จะให้ "ชูป" ก.ตร. ไปเลย เพราะเห็นว่าทำตัวเป็น "รัฐอิสระ" ไม่ยอมฟังความคิดเห็นของรัฐมนตรีซึ่งถือว่าเป็น "ตัวแทนของประชาชน" บางฝ่ายก็เห็นว่าไม่ควรชูป แต่ควรปรับปรุงให้ม็อดิร์นประกอบเหมือนเดิมก่อนที่จะมีการแก้ไขโดยประกาศของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ปัญหาดังกล่าวนี้ได้ทำให้การบริหารงานบุคคลของกรมตำรวจสะดุดลง ชวิญและกำลังใจของข้าราชการตำรวจทั่วประเทศตกต่ำลงเนื่องจากไม่แน่ใจในตัวผู้บริหารสูงสุดของตน แน่ใจว่าย่อมต้องกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของประชาชน ที่ได้รับการคุ้มครองจากตำรวจลดน้อยลงไปด้วย แต่ในที่สุด เมื่อรัฐมนตรีได้เสนอชื่อรองอธิบดีท่านเดิมเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจอีกครั้งหนึ่ง ก.ตร. โดยเสียงข้างมากก็ได้ให้ความเห็นชอบตามที่รัฐมนตรีเสนอ จึงทำให้ปัญหายุติไปชั่วคราว แต่ก็มิใช่จะทำให้ปัญหานั้นหมดไป อาจจะเป็นเพียงการ "ซื้อเวลา" ไประยะหนึ่ง และปัญหาอาจจะเกิดขึ้นอีกเมื่อใดก็ได้

สภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเมือง คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือนักการเมืองและการบริหารงานตำรวจ คือ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ซึ่งรัฐมนตรีนั้นเป็นตัวแทนของประชาชนที่ได้รับการเลือกตั้งและได้รับความไว้วางใจเข้ามาบริหารประเทศโดยเป็นผู้ควบคุมและกำหนดนโยบาย ส่วน ก.ตร. นั้นถือได้ว่าเป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของกรมตำรวจ ซึ่งจะต้องควบคุมดูแลการบริหารภายในกรมตำรวจให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เพื่อให้ข้าราชการตำรวจมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ต่อประชาชน ซึ่งจะเห็นว่าการดำเนินการของรัฐมนตรี และ ก.ตร. นั้นมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน คือ

มีผลต่อข้าราชการตำรวจโดยตรง ซึ่งจะส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่และกระทบต่อประชาชน ผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นสภาพปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนี้จึงมีความสำคัญควรแก่การศึกษา

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองไทยกับการบริหารงานตำรวจ
2. เพื่อศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ดังกล่าว อันจะส่งผลให้การบริหารงานตำรวจเป็นอิสระ ปราศจากการถูกแทรกแซงหรือครอบงำจากอิทธิพลทางการเมือง และในขณะเดียวกันข้าราชการตำรวจจะต้องยอมรับในอำนาจอันชอบธรรมของนักการเมืองในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชน ที่ได้รับมอบหมายให้เข้ามาบริหารประเทศชาติ

สมมติฐาน

จากสภาพปัญหาและวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

"โครงสร้างหน้าที่และองค์ประกอบของ ก.ตร. ในปัจจุบันขาดความเหมาะสม และเป็นปัจจัยสำคัญต่อความขัดแย้งระหว่างฝ่ายการเมืองและฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้องกับกรมตำรวจ"

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ จะศึกษาถึงความเป็นมาของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ที่มีบทบาทต่อความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและการบริหารงานตำรวจ (แต่ไม่ได้ศึกษาถึงบทบาทของ อนุกรรมการข้าราชการตำรวจจังหวัด (อ.ก.ตร. จังหวัด) ภายใต้กรอบของระเบียบและกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง วิกฤติการณ์ที่สำคัญๆ และพฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้อง ที่ทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างการเมืองและการบริหารงานตำรวจ โดยศึกษามุ่งเน้นถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุคือ โครงสร้าง หน้าที่ และองค์ประกอบของ ก.ตร. และแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ได้ใช้วิธีการศึกษาหาข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลในระดับทุติยภูมิโดยการค้นคว้าจากเอกสารและสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ เช่น กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ รายงานการประชุม และวารสารต่างๆ เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์บุคคลที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ทั้งในปัจจุบันและในอดีต บุคคลที่เกี่ยวข้องในการร่างประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ 38 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2534 และบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในวิกฤติการณ์ต่างๆ

โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนา โดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร สิ่งตีพิมพ์ รายงานการประชุม ข่าวสารต่างๆ ตลอดจนบทสัมภาษณ์บุคคลโดยมาจำแนกตามประเภท แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยกรอบแนวความคิดและระเบียบกฎหมายตามทิศทางหรือตัวแปรของสมมติฐานที่ได้ตั้งเอาไว้ โดยอธิบายถึงสภาพปัญหาหลักการเหตุผลและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เป็นไปได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้สามารถทำให้ทราบถึงปัญหาความขัดแย้งระหว่างการเมืองกับการบริหารงานตำรวจ โดยเฉพาะบทบาทของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) และจะทำให้ทราบถึงแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงพัฒนา รูปแบบที่จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและการบริหารงานตำรวจเป็นไปในทางที่ดี นอกจากนี้แล้วกรมตำรวจยังสามารถนำเอาผลการวิจัยนี้ไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงองค์กร หรือปรับทัศนคติของข้าราชการตำรวจให้ยอมรับอำนาจอันชอบธรรมของนักการเมืองที่เป็นตัวแทนของประชาชนที่จะเข้ามากำหนดนโยบายหรือตรวจสอบการปฏิบัติงานของข้าราชการ ผู้ที่จะต้องเป็นผู้บริการประชาชนภายใต้บริบทของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสงบสุขความมั่นคงของประเทศชาติ และประชาชนต่อไป.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย